

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Vercellensi Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

cum possessionem ipsam sine dolo & culpa sua obtinuerit auctoritate Prætoris, & per hoc jus sibi fuerit acquisitum, monasterium vestrum super possessorio audiri ulterius non debebat, cui parata erat in petitorio respondere. His ergo & similibus in nostra & fratrum nostrorum præsentia prudenter à partibus allegatis, nos attendentes quòd laicis etiam religiosis super Ecclesiis & personis ecclesiasticis nulla sit attributa potestas, quos obsequendi manet necessitas, non auctoritas imperandi, à quibus si quid motu proprio statutum fuerit quod Ecclesiarum respiciat etiam commodum & favorem, nullius firmitatis existit, nisi ab Ecclesia fuerit approbatum, (unde statutum Basilij de non alienandis prædiis rusticis vel urbanis ministeriis & ornamentis Ecclesiarum illa reprobaturum fuit potissimum ratione, quòd auctoritate Romani Pontificis non fuit roboratum) ne in exemplum transeat similia præsumendi quòd à sæpedito B. factum fuerat in præjudicium monasterij non conventi, nec confessi etiam, vel convicti, prorsus in irritum revocantes, possessiones easdem restituendas sibi sententialiter diffinimus, nec ipsas quæ in locum & jus illarum quas ab I. de Atteia Ecclesia sanctæ Mariæ petierat successerunt, interim alienare valeat prohibentes, ut si Ecclesia sanctæ Mariæ vel de vitio litigiosi contractus vel de proprietate forsitan voluerit experiri, ne si obtinuerit in iudicio, in vanum labore, monasterio minimè possidente, sit quòd evincere valeat & habere. Datum Laterani V. Kal. Decembris.

Scriptum est super hoc in eundem modum Clericis sanctæ Mariæ in via lata.

OLDEBERTO SVBDIACONO
nostro, Præposito sancti Gaudentij
Novariensis.

*Epist. 240.
Vt habeat jurisdictionem in suos fratres.*

AD hoc in domo Domini statuta fuisse noscuntur officia Prælatorum, ut ipsi speculatores solliciti existentes, excessus puniant subditorum, & de agro Domini zizania colligant ad comburendum, & triticum in ipsius horreis studeant congregare. Ut igitur commissum tibi præposituræ officium utiliùs prosequi valeas, devotioni tuæ auctoritate duximus præsentium indulgendum ut liceat tibi excessus fratrum tuorum

secundum Deum & justitiam, non obstante appellatione, si qua forsan fuerit facta in elusionem ecclesiasticæ disciplinæ, corrigere, & eos bonis actibus informare. Nulli ergo &c. hanc paginam nostræ concessionis &c. Datum Laterani Idibus Decembris.

VERCELLENSI EPISCOPO.

AD audientiam nostram te significante pervenit quòd cum Casale sancti Evasij, quòd ad jus & dominium pertinet Ecclesiæ Vercellenis, propter multas & enormes injurias quas habitatores ipsius Casalis eidem Ecclesiæ intulerunt, jamdudum sit interdicto suppositum, & majores ejusdem loci excommunicationis sententia innodati, Clerici Casalis ejusdem quosdam scholares, qui cum aliis sunt ecclesiastico interdicto suppositi, in fratres & Clericos elegerunt. Quia verò quibus ecclesiastica sunt officia interdicta, dum tales existunt, eligi non debent ad ecclesiastica beneficia, cum officiorum intuitu beneficia conferantur, fraternitati tuæ, si præmissis veritas suffragatur, cassandæ electionem hujusmodi, non obstante contradictione vel appellatione qualibet, liberam tibi concedimus auctoritate apostolica facultatem. Præterea quia, sicut tua nobis insinuatio patefecit, quidam Miles de melioribus ipsius loci tibi fideliter astitit in persecutione quam tibi & Ecclesiæ tuæ alij faciebant, propter quod incurrit odium vicinorum, damna plurima est perpeffus, cujus filio, scholari scilicet bonæ indolis, ut testaris, in Ecclesia Casalensi desideras providere; volentes, quantum cum Deo possumus, tuæ fraternitati deferre, ut scholarem ipsum in Ecclesia memorata, sublato contradictionis & appellationis obstaculo, instituere valeas, auctoritate tibi præsentium indulgemus. Datum Laterani III. Idus Decembris.

*Epist. 241.
Excommunicati nec eligere possunt, nec eligi.*

VERCELLENSI EPISCOPO.

TVa nobis fraternitas intimavit quòd quidam laici tuæ diocesis, & alij plures episcopatum adjacentium, decimas Ecclesiis & Clericis tuis perverfis machinationibus subtrahere moluntur, & conceptæ perversitatis audaciam non curant satisfactione debita emendare. Quidam enim ex eis semen & sumptus qui fuerint in agricultura pri-

*Epist. 242.
Vt decimæ ab omnibus persolvantur.
Cap. Tua. De Decimis.*

Rrr ij

mitus deducendos, & de residuo impendendam esse decimam asseverant. Alij verò de portione fructuum, quam à colonis accipiunt, partem decimæ separantes, eam Capellanis suis, vel alijs Clericis, seu Ecclesijs, aut etiam pauperibus conferunt, vel in usus alios pro sua voluntate convertunt. Nonnulli Clericorum vitam tanquam abominabilem detestantes, decimas eis ob hoc subtrahere non verentur. Quidam insuper asserentes se possessiones & omnia jura sua cum omni honore atque districto per imperialem concessionem adeptos, decimas sub hujusmodi generalitate detinere præsumunt. Occasione præterea veteris decimationis, quam asserunt sibi concessam, aliqui decimas novalium sibi non metuunt usurpare. Verùm si ad eum à quo bona cuncta procedunt assertores hujusmodi debitum respectum haberent, jus ecclesiasticum diminuere non contenderent, nec decimas, quæ tributa sunt egentium animarum, præsumerent detinere. Cùm enim Deus, cujus est terra & plenitudo ejus orbis terrarum & universi qui habitant in ea, deterioris conditionis esse non debeat quàm dominus temporalis, cujus statutum debitum de terris quas exhibet alijs excolendas, non quidem deductis sumptibus, aut semine separato, necessarium esse dignoscitur cum integritate persolvi, nimis profectò videretur iniquum si decimas, quas Deus in signum universalis dominij sibi reddi præcepit, suas esse decimas & primitias asseverans, occasione præmissa vel excogitata magis fraude diminui fortè valerent. Cùmque Deo debita sit solutio decimarum, in tantum ut ad eas Clericis exhibendas, quibus eas ipse pro suo cultu concessit, laici, si moniti fortè noluerint, ecclesiastica sint districtione cogendi, prætextu nequitia Clericorum nequeunt eas alijs, nisi quibus ex mandato divino debentur, pro suæ voluntatis arbitrio erogare, cùm nulli sit licitum aliena cuicumque concedere præter domini voluntatem, quanquam per sollicitudinem officij pastoralis Clerici sint à sua nequitia coercendi, & cùm de cunctis omnino proventibus decimæ sint reddendæ, sicut colonus de parte fructuum quæ sibi remanet ratione culturae, sic & dominus de portione quam percipit ratione terræ, decimam reddere sine diminutione tenetur. Porrò cùm

laicis nulla sit de spiritualibus rebus concedendi vel disponendi attributa facultas, imperialis concessio, quantumcunque generaliter fiat, neminem potest à solutione decimarum eximere, quæ divina constitutione debentur, nec occasione decimationis antiquæ, licet in feudum concessæ, decimæ sunt novalium usurpandæ, cùm in talibus non sit extendenda licentia, sed potius restringenda. Quoniam igitur pati nolumus nec debemus ut Ecclesiarum & Clericorum jura præsumptione qualibet minuatur, fraternitati tuæ auctoritate præsentium indulgemus quatenus omnes qui ratione personarum aut etiam prædiorum decimas Ecclesijs & Clericis tuæ diocesis exhibere tenentur, ad eas cum integritate reddendas sublato appellacionis obstaculo auctoritate apostolica per excommunicationis vel interdicti sententiam compellendi liberam habeas facultatem. Præterea ut Clericos tuæ diocesis, de quibus fuerit in auditorio tuo querela proposita, de decimis antedictis & fructibus perceptis ex eis ad plenam sub tuo examine justitiam faciendam compellere valeas, non obstante appellacionis objectu interposita in elusionem ecclesiasticæ disciplinae, devotioni tuæ præsentis scripti pagina duximus indulgendum. Decernimus ergo &c. hanc paginam nostræ concessionis &c.

*CANTVARIENSI ARCHIEPISCOPO,
Episcopo Londoniensi, & Magistro W.
de Sumercote Canonico Lincolnensi.*

Dilectus filius Magister B. Clericus in nostra præsentia constitutus sua nobis conquectione monstravit quòd cùm causa quæ inter ipsum & R. Clericum vertitur super Vicaria Ecclesiæ de Heminton, qua fuerat contra justitiam spoliatus, à bonæ memoriæ C. Papa prædecessore nostro dilectis filiis Fordensi Abbati, Archidiacono Dorsete, & Magistro T. Canonico Wellensi, sicut iidem iudices suis nobis litteris intimarunt, commissa fuisset, & pro ipso Magistro B. sententia promulgata, idem R. Clericus in annis etiam nunc minoribus constitutus (prout in eisdem continetur literis) procuravit quòd ad dictos iudices præceptum regium emanaret ne mandatum apostolicum adimplerent. Sed ipsi magis placere Deo quàm hominibus cupientes, id facere noluerunt. Quapropter

*Epist. 24.
De pena illius
qui in iudicem
apostolicum
manus violentas
inicit.*